

tallet vil slutte sig til mig og stemme imod sit eget Forslag. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvorfor jeg venter det af ham. Det er, fordi jeg noterede mig en af hans Sætninger i Saar, en Udtalelse, der kom fra ham, som er i høj Grad tiltalende. Han sagde: Derksom Landet stod i en haabløs Tilstand lige overfor Fjender, som til det Yderste vilde erobre os, da var det hans Opfattelse, at Danmark da ventede, at enhver Mand vilde gjøre sin Pligt, og at Pligten da ingen Grændser kjendte. Jeg tror, at det vilde være meget mere praktisk, om vi ikke skubbede denne ubegrænsede Pligt hen til dem, der ere til den Tid, men om vi i Stedet derfor foregik dem med et godt Exempel ved i denne Sag idag selv at gjøre vor Pligt. Og hvad er da vor Pligt idag? Det er at tilveiebringe et praktisk Udbytte for Forsvarsvæsenet. Dertil har jeg ogsaa det ærede Medlem med mig, thi jeg skal minde ham om, hvad han sagde til mig, da jeg havde den Ære at staa lige overfor Thinget og forlange Bevillingen til Forsvarsvæsenet; da sagde det ærede Medlem: Er der virkelig Alvor i Forslagene til at gjøre saa Meget for Forsvarsvæsenet, saa er det nødvendigt, at det sker strax, saa gaar det aldeles ikke an at have mange Mars Opfattelse, og Hensynet til Tilveiebringelsen af de fornødne Pengemidler kan ikke begrunde en saadan Opfattelse. Det var det ærede Medlems Udtalelse den Gang; jeg stoler paa, at han ogsaa nu vil slutte sig dertil, at han vil erindre, at det, det gjælder om, er at gjøre Noget strax. Og det Gæste, vi kunne gjøre strax, er virkelig, da vi have en Regjering, der siger: Jeg tør paatage mig Ansvar for Forslagene, Ansvar for Anvendelsen af Bølpene til Kjøbenhavns Søbefæstning og til Flaadens Udvikling, at vi da ogsaa give Regjeringen det, som den vil paatage sig Ansvar for at gennemføre. Saa have vi ikke paataget os det meget større Ansvar at standse Sagen.

Formanden: Hermed maa dette Mødes Forhandlinger afflutes.

Næste Møde vil blive afholdt i Aften Kl. 7^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersø-fund.

Mødet hævet Kl. 5^{1/4}.

117. Møde.

Torsdagen den 15de April, Kl. 7^{1/2} Aften.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af „Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.“

Solu: Det er unegtelig ikke videre behageligt for mig at begynde, da der er saa faa Tilstede, og især fordi det, naar jeg ser mig omkring efter de Medlemmer, der mangle, netop er dem, til hvilke jeg vilde henvende mig. Det gjør jo et noget eget Indtryk, naar man skal tale i en Forsamling, hvor de Medlemmer, man henvender sig til, ikke ere tilstede og kunne svare; men jeg har dog ikke villet frasalde Ordet, da jeg med det Samme kunde gribe Leiligheden til at udtale mig med et Par Ord ligeoverfor den høitærede Krigsminister. Det Indtryk, jeg har faaet af den Diskussion, som har fundet Sted i disse 4 Dage, er det, at medens Flertallet er enigt med Forsvarsministrerne i Planen, men stiller som Betingelse for at gaa ind derpaa, at Udgifterne dertil skulle ydes i Forhold til Borgernes Stattevne, er der den Mærkelighed, at Mindretallet, som til Syvende og Sidst vistnok vil stemme for Regjeringens Forslag, stadig udtaler sig derimod. Man hører stadig fra de militære Medlemmers Side, snart at Regjeringens Forslag kun bestaar af Brudstykker, snart at de kunne finde sig tilfredse med et af Punkterne i Forslaget, snart med et andet; men fra alle Side hører man, at det i Grunden ikke er det, de trakte efter, hvorimod Endemaålet for dem er Kjøbenhavns Befæstning. — Jeg ser mig atter om til Spire, fordi jeg troede, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) havde været her, thi jeg skal ikke negte, at der var en Del i hans Foredrag, hvorom jeg vil sige — ja, jeg vil ikke bruge stærke Udtryk —, at de i allerhøjeste Grad forundrede mig. Han fremkom med en meget skarp Kritik af Flertallets Forslag, men det forekom mig, at denne Kritik slet ikke i og for sig ramte Flertallet, men Regjeringen. Det, han skarpest udtalte sig imod, var navnlig, at man i Betænkningen havde sagt, at man betragtede Sjælland som Danmarks naturlige Fæstning; men i det Punkt tror jeg ikke, der er nogen Uenighed mellem Flertallet og den høitærede Regjering, og den Kritik, som i saa Henseende saldt ligeoverfor Flertallet, kan man altsaa egentlig adressere til Regjeringen. Det forekommer mig imidlertid, at Kritiken ikke i og for sig var berettiget, idet en hel Del af, hvad det ærede Medlem anførte, efter min Opfattelse ligesaavel kunde anvendes imod en Befæstning af Kjøbenhavn som imod at betragte